

kan man maaske sige, at de er ikke Producenter, men Konsumenter alene. Man kan ikke stille sig paa et ensidigt Konsumentstandpunkt og ville indrette hele Verden efter det. Og hvad dette Forslag til Beslutning angaar, er det saamænd heller ikke udgaaet af noget Konsumentstandpunkt. Det er simpelthen et Stykke Valgflæsk, der er blevet skaaret ud. Det ærede Medlem afviste ogsaa i Begyndelsen af sit Foredrag saa ihærdigt, at der laa noget som helt politisk til Grund for Forslagets Fremkomst, og fremhævede i Slutningen saa stærkt, at han var saamænd ikke bange for at komme ud paa Valgtribunerne dermed, at jeg ikke nærer nogen Tvivl om, at Forslaget er et af de Stykker Valgflæsk, som røver vor Tid, og som det ærede Medlem og hans Parti burde tilbageholde, for det første under Hensyn til det uhyre Lager, de allerede har, og som gør, at de absolut ikke kan komme i Forlegenhed, og dernæst under Hensyn til, at nu er det dog vedtaget paa andre Omraader, at vi kun slagter een Gang om Ugen. Skulde vi saa ikke være enige om, at vi ikke lavede Flæsk herinde, i hvert Fald ikke mere end een Gang om Ugen. Mig forekommer det at ske noget oftere i den senere Tid.

Marott: Jeg synes, der kan være Grund til ogsaa for de Herrer fra den anden Side at være glade ved dette Forslags Fremkomst. Det har jo i alt Fald givet Anledning til en Debat af udpræget socialøkonomisk Karakter, og jeg synes, vi trænger til en Gang imellem her i Tinget at faa Lejlighed til at se lidt ud over de store Vidder, ud mod de fremtidige Maal, som vi forhaabentlig alle sammen stræber efter, i Mod sætning til de Ting, vi til daglig beskæftiger os med. Derfor synes jeg ikke, man har Ret til, saaledes som den ærede sidste Taler gjorde, at stemple Forslaget som Valgflæsk. Ved dette Forslag til Beslutning har Folketingets Medlemmer og Partier Lejlighed til at tage Stilling til Tidens mest brændende Spørgsmaal; det har givet den ærede sidste Taler Lejlighed dertil, og saa takker han os til Slutning ved foragtelig at kaste Ordet: Valgflæsk i Ansigtet paa os. Jeg tror ogsaa, at det rent personlig set er nødvendigt og forfriskende for os her i Tinget at faa Lejlighed til at føre en Debat, som gaar lidt ud over det almindelige; jeg for mit Vedkommende har da ogsaa til Hensigt at yde min Indsats i denne Debat, idet jeg mener, at der foruden de forskellige Erhverv, der nævnes i det foreliggende For-

slag, og som det foreslaas, at Kommissionen skal forhandle om at inddrage under Stat eller Kommune, findes et stort Monopol, nemlig Jordmonopolet, som efter min Opfattelse er et af dem, der først og fremmest bør inddrages, og som er modent dertil. En Del af dette Monopol er jo de store Lensbesiddelser, som det ogsaa kunde være godt at tale om her i Tinget, inden vi gaar til Valg. Naar dette private Monopol ikke er nævnt i det foreliggende Forslag, er Grunden egentlig den, at vi fra Socialdemokratiets Side har gjort gældende, at den Sag burde vente til Forhandling i den nye Rigsdag; der foreligger jo ogsaa fra vor Side fuldt færdige Forslag i saa Henseende. Sagen kunde derfor naturligvis godt behandles igen i en Kommission; det vilde være i god Overensstemmelse med Traditionen her i Landet. Mange Sager har man behandlet i Kommissioner og er ikke kommet videre derved. Denne Sag har alligevel Forbindelse med det foreliggende Forslag, fordi Lensbesiddelsen i Virkeligheden er det største Monopol her i Landet. Jeg vil da gerne sige et Par Ord derom.

Først vil jeg gøre opmærksom paa, at Jorden er den eneste naturlige Rigdomskilde. Hvis man vil anstille økonomisk Undersøgelse, maa man begynde med Jorden. Man har brugt det Billede, at Jorden er de økonomiske Værlders Moder, Arbejdet deres Fader, det vil sige, at naar Arbejdet faar Adgang til Jorden, kan økonomiske Værdier frembringes, ellers ikke. Det er ogsaa rigtigt, Jorden er Grundlaget for hele vor Tilværelse, og det er derfor nødvendigt, at vi i allerhøjeste Grad beskæftiger os med den Side af Sagen. Man kan maaske tvistes om Ejendomsretten til meget af det, der findes paa Jorden, og som er skabt af Menneskehaand, men jeg synes ikke, man kan tvistes om Ejendomsretten til selve Jorden; Kloden er jo ikke lavet af Menneskehænder, og ingen af os er i Stand til at lægge et Støvgran til eller at trække et Støvgran fra. Hvis man ikke vil nægte de Mennesker, der fødes paa Jorden, Ret til Livsophold, kan man heller ikke nægte dem Adgang til Jorden. Derfor maa Ejendomsretten til Danmarks Jord være hos det danske Folk, som fra Arilds Tid har boet og bygget her i Landet. Grundtvig sagde allerede dette i sin Tid i disse Ord, at ethvert Folk er sit Fædrelands Grundejer. Hvis man vilde nægte de Mennesker, der fødes paa Jorden, Ret til denne, kunde man paa samme Maade nægte dem